

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA TURUSSA
Puhe kirkkokonsertissa Turun Mikaelinkirkossa la 30.6.2012 klo 15.00
Pekka Huhtinen

“Ylistä, minun sieluni, Herraa.” (Psalmi 146:1)

Näihin Psalmin sanoihin sepitetyllä ja sävelletyllä laululla alkoi kirkkokonserttimme täällä Mikaelinkirkossa. Tämä oopperalaulaja, mezzosopraano Tiina Penttisen kirkkokonsertti on osa Turun Evankeliumijuhlaa, jonka teemana on “Armo riittää”.

Psalmisahan suorastaa kehotetaan ylistykseen **“Ylistä, minun sieluni, Herraa”**. Mutta miten on, onnistuuko ylistyksemme käskyn voimalla? Kyllä kaiketi vanha sanonta pitää edelleen paikkansa, että “ei kukkokaan käskien laula”. Uskon, että olemme saaneet tässä konsertissa tuntea sen, etteivät nämä laulut nouse niinkään käskystä, vaan pikemminkin kiitollisuudesta.

Me tarvitsemme muistutusta siitä, miten hyvä Taivaallinen Isä meillä on ja mitä hyvää hän on tehnyt Sinua ja minua kohtaan. Psalmin kehoitus ylistykseen ja kiitokseen on kuin muistutus. Helposti ja usein unohdamme Jumalan suuret hyvät teot. Vahingollisinta on, jos unohdamme tai jopa torjumme Hänen pelastustekonsa Golgatan ristillä, jossa Jeesus Kristus sovittu meidän syntimme, Siksi tarvitsemme muistin virkistykseksi toistuvaa muistutusta ja kehotusta. Psalmissa 103 sama ajatus on puettu sanoiksi: **“Kiitä Herraa minun sieluni ja kaikki, mitä minussa, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhotta, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi...”** (Ps. 103:1-3)

Tänä päivänä joudumme ihmettelemään sitä, miksi niin monet vieraantuvat uskosta. Olisi erinomainen asia, jos voisimme muuntaa ihmettelymme Psalmin omaiseksi muistutukseksi ja kehotukseksi **“Ylistä, minun sieluni, Herraa”** ja yhtyä rohkeasti kehuun eli tunnustamaan Jeesusta Kristusta tämän maailman keskellä. Turun Evankeliumijuhlat ovat viikonlopun mittainen muistutus siitä, että Jumala on Jeesuksessa Kristuksessa armollinen, ja että sitä, joka Jeesuksen luokse tulee, sitä ei sysätä pois, vaan armahdetaan.

Musiikki on parhaimmillaan Jumalan pelastustekojen ylistystä ja esillä pitämistä. Sillä ei ole väliä, millä soittimilla soitetaan, millaisia rytmejä käytetään tai millaista musiikkiteknologiaa hyödynnetään, kunhan kaikki tapahtuu nimenomaan Jumalan kunniaksi. Johan Sebastian Bach korosti musiikin yhteydessä käsiteparia “Jumalan kunnia” ja “mielen rakennus” (laudatio Dei – recreatio cordis). Hän lasketteli jopa näinkin railakkaasti: *“Kaiken musiikin päämäärä ja perimmäinen syy ei saa olla mikään muu, kuin että se on olemassa Jumalan kunniaksi ja mielen rakenukseksi. Missä tätä ei oteta huomioon, siellä ei ole mitään varsinaista musiikkia, vaan pelkästään saatanallista hoilotusta ja posetiivin pyörittämistä.”* (Kirkkomusiikin Käsikirja, s. 24). Tämä selittää sen, miksi Bach näki tärkeäksi lisätä sävellystensä loppuun nuo 3 kuuluisaa kirjainta SDG (Soli Deo Gloria, *Jumalalle yksin kunnia*).

Uskon, että tämä selittää pitkälti sen, miksi Bachin musiikkia rakastetaan ja kuunnellaan globaalisti kaikkialla maailmassa. Niinpä Bach ja monet muut Jumalan kunniaksi säveltäneet säveltäjät ovat saaneet olla melkoisia missionäärejä eli lähetystyöntekijöitä - Jumalan kunniaksi- tässäkin konsertissa. - Amen.